

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: M. R.**, nar. X, st. přísl. Ukrajina, bytem J., P., zastoupen Mgr. I. N., bytem K. 1174/42, P. 2, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou ze dne 21. 12. 2016 podanou u Městského soudu v Praze domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky ze dne 11. 2. 2013, o které je vedeno řízení pod sp. zn. OAM-2643/TP-2013. Žalobce tvrdil, že jeho žádost byla dne 21. 3. 2016 vrácena žalovanému odvolacím orgánem k novému projednání, přičemž žalovaný měl žádost posoudit a vydat rozhodnutí do 60 dnů, tedy do 20. 5. 2016. Žalobce konstatoval, že do dne podání žaloby nebylo ve věci jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu rozhodnuto, a navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu, vedené pod č. j. OAM-2643/TP-2013. K tomu žalobce navrhl soudu vyžádání informací o stavu řízení u žalovaného.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že není a nebyl nečinný a v řízení koná nezbytné úkony. V dalším podání ze dne 19. 4. 2017 soudu sdělil, že ve věci žalobce vydal rozhodnutí č. j. OAM-2643-51/TP-2013.

S ohledem na podání žalovaného ze dne 19. 4. 2017 vyzval soud žalobce ke sdělení, zda na podané žalobě trvá, a to do 10 dnů od doručení výzvy. Tato výzva byla zástupkyni žalobce doručena dne 26. 4. 2017, avšak žalobce se ve stanovené lhůtě ani později k obsahu výzvy nijak nevyjádřil.

Městský soud v Praze přistoupil k projednání žaloby podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž rozhodoval bez jednání, za podmínek daných § 51 odst. 1 s. ř. s. (žalovaný s projednáním věci bez nařízení ústního jednání výslovně souhlasil a žalobce se k výzvě zaslané mu dle § 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s. ve stanovené lhůtě ani později nevyjádřil, čímž nastala fikce jeho souhlasu s rozhodnutím věci bez nařízení jednání).

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Podle § 81 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Soud především konstatuje, že pro posouzení důvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je významné pouze zjištění, zda je správní orgán ke dni rozhodování soudu o žalobě nečinný či nikoliv. Pokud tedy soud při rozhodování o žalobě zjistí, že rozhodnutí správního orgánu ve věci samé již bylo vydáno, pak lze bez dalšího dospět k závěru, že správní orgán ke dni rozhodování soudu ve smyslu § 81 odst. 1 s. ř. s. není (nebyl) nečinný. Za takové procesní situace soud žalobu zamítne (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2007, č. j. 9 Ca 71/2006 – 62, publ. pod č. 1426/2008 Sb. NSS).

V projednávané věci žalovaný přípisem ze dne 19. 4. 2017 soudu sdělil, že ve věci žalobce již bylo rozhodnuto. Žalovaný doložil kopii rozhodnutí ze dne 19. 4. 2017, č. j. OAM-2643-51/TP-2013, jehož výrokem rozhodl tak, že žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu podanou dne 11. 2. 2013 zamítl s odůvodněním, že žalobce závažným způsobem narušil veřejný pořádek. Toto rozhodnutí je „rozhodnutím ve věci samé“ ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., neboť o žádosti žalobce bylo tímto způsobem meritorně rozhodnuto. Soud tedy žalobu podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl, neboť žalovaný není nečinný.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu soud nepřiznal náhradu nákladů řízení, a žalovanému v souvislosti se soudním řízením žádné náklady nevznikly. Soud si je sice vědom toho, že v době podání žaloby (dne 21. 12. 2016) ještě nebylo ve věci žalobce rozhodnuto, nicméně soud přípisem ze dne 26. 4. 2017 žalobce o vydání rozhodnutí vyrozuměl a poskytl mu tak prostor k adekvátní procesní reakci. Žalobce však přesto na vydání rozhodnutí nijak nereagoval. Soud je tedy toho názoru, že v takovém případě žalobce musí nést nepříznivý následek svého procesního neúspěchu v podobě nepřiznání náhrady nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 21. července 2017

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová